

(1921 – 1984)

ŞÂHİDE YÜKSEL

Şâhîde Yüksel'in Kastamonu Lâhikasında adı geçiyor ve "Hanımlar Rehberi"nde bir şiiri var. Aynı bölgenin evladı olan Bayram Yüksel ile Şâhîde Yüksel'in nesebî bir akrabalıkları yok. Fakat Şâhîde Hanımın damadı Kemal Ural; 'Bayram ile çok iyi, çok yakın görüşürdük' diyor.

Ege Bölgesinde hanımların gruplar halinde Afyon taraflarına bir ablaya ziyarete gittiklerini hep duyardım. Onun kemalâtından, faziletinden, velayetinden, Risale-i Nur'a vukufiyetinden, hizmetlerinden, Üstad Bediüzzaman ile ilgili hatıralarından hep bahsedilirdi. Kimdi bu hanım... Hep merak ederdim... Bu tecessüsüm hep devam etti... Tâ ki damadı Kemal Ural'ı tanıyincaya kadar... 2009 Kasım ayında İstanbul'da evinde ziyaret ettiğimiz Kemal Ural ağabey bütün şifreleri çözdü... Kendisinde, kardeşi Atıf Ural ve kayınvalidesi Şâhîde Yüksel hakkında yüzlerce sorumuza cevaplar bulduk... Bilgiler, hatıralar, fotoğraflar, kitaplar, dergiler aldık Kemal ağabeyden... Kemal ağabeye ve muhterem eşi Şâhîde Anne'nin kızı Ülker Hanım'a çok teşekkür ediyorum.

Kemal Ural'dan aldığımız hatıralar; bu kitapta 'Kemal Ural', 'Atıf Ural' ve 'Şâhîde Yüksel' başlıkları altında ayrı ayrı yayınlanmıştır. Şâhîde Yüksel ile ilgili bu metin, Kemal Ural'ın anlattıklarından ve Şûle Yayınlarından "Sahabe'den Günümüze Allah Dostları" kitabından yararlanılarak hazırlanmıştır. Hatıralar yazıldıktan sonra Kemal Ural ve eşi Ülker Hanım'a kontrol ettirilmiştir.

ŞÂHİDE YÜKSEL POSOFLU ŞAİR ÂŞIK ZÜLÂLÎ'NİN KIZIDIR

Şâhîde Yüksel Hanım, 1921 yılında Afyon'un Selimiye köyünde dünyaya geldi. Babası Posoflu Âşık Yusuf Zülâlî, annesi Bedriye hanımdır.

Asıl adı Yusuf Kökten olan Yusuf Zülâlî 1873 tarihinde Kars'ın Posof ilçesine bağlı Suskap köyünde doğmuştur. Oniki yaşında şiir yazmaya başlayan Zülâlî küçük yaşında bölgenin ünlü bir halk şairi olmuştur. İstanbul'da ağabeyi Müderris Hasan Efendiden Arapça ve Farsça öğrenen Yusuf Zülâlî, 1893'de Bursa'ya giderek Hamidiye Ziraat Mektebinden mezun olmuştur.

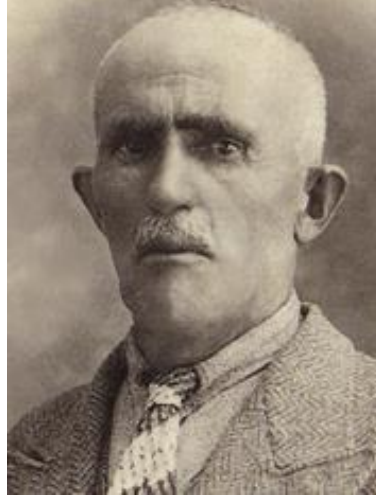
Şairliğin yanı sıra gazetecilik, öğretmenlik ve imamlık da yapan Zülâlî, bir ara Azerbaycan Milli Harekâtını desteklemek için Bakü'ye gitmiş ve orada muallimlik yapmıştır. Aynı yıllarda Türkistan'a da gider... Semerkant'ta bir camide verdiği ateşli hutbeden sonra, Rus ajanları tarafından hırpalanarak bir fırıncının himayesinde unlu elbiselerle Bakü'ye kadar getirilmiştir.

Âşık Zülâlî Daha sonra yurduna döner, fakat memleketini terk etmeye mecbur kalır. Bursa, Afyon, Eskişehir derken 93 harbi muhacirlerinden dokuz ailenin kurduğu Afyon'un Selimiye köyüne yerleşir. Selimiye Köyü, Isparta-Afyon-Eskişehir yolu üzerinde olup, Emirdağ ve Bolvadin'e çok yakındır. Şâhîde Hanım bu köyde dünyaya gözlerini

açmıştır. Âşık Zülâlî'nin doğduğu köyün adı 'Suskap' iken, Devlet tarafından hatırasına binaen 'Zülâlî Köyü' olarak resmen değiştirilmiştir.

Şâhide Yüksel'in annesi Bedriye Hanım ise; kocası Zülâlî gibi gözünü budaktan sakınmayan yiğit ve güçlü bir kadındır. Yabani atların sırtına atlayıp, saatlerce tarlada koştuğu ve onları çeşitli yöntemlerle terbiye ettiği söylenir.

Şâhide Yüksel'in babası ve annesinin ortak özellikleri ise son derece dindar, cömert, iyiliksever ve hoşsohbet oluşlarıdır.

Şâhide Yüksel'in babası Âşık Zülâlî
1873 - 1956

İşte Şâhide Hanım böyle mümtaz iki şahsiyetin çocuklarıdır... O bir hayr-ül haleftir... Şâhide Hanım 16 yaşında iken, 1937'de Emirdağ'da öğretmenlik yapan Abdurrahman Yüksel Bey ile evlenir... Ülker, Tuncer ve Said adlı üç çocukları olur.

Şâhide Anne İyilik, sabır, tevazu, sevgi, misafirperverlik ve ibadet dolu bir hayat sürdürdü... Afyon, Bolvadin, Emirdağ, Şuhut, Eskişehir, Çifteler, Isparta ve İstanbul gibi merkezlerde ikamet etti... Hayatı boyunca ikamet ettiği yerler ile yakın il ve ilçelerde hanımlara rehberlik yaptı...

BEDİÜZZAMAN: SEN ŞÂHİDE MİSİN?

Bediüzzaman Hazretleri, Kastamonu'da iken yazdığı bir mektupta, Isparta'daki hanım talebelerini örnek göstererek, hanım hizmetlerinden bahsediyor. Mektupta adı geçen hanımlardan birisi Şâhide Hanım, diğeri de Hafız Ali ağabeyin zevcesi Ümmühan¹ hanımdır. Şöyle diyor Üstad:

“Hâfız Ali'nin mektubunda yazdığı Ümmühan ve Şahide değerinde, burada Risale-i Nur'a bütün kuvvetiyle çalışan çok hemşirelerimiz var. Meselâ Âsiye, Sâniye, Ulviye, Lütfiye, Aliye gibi Risale-i Nur'un şakirdleri, oradaki hemşirelerine ve kardeşlerine selâm ve dua ediyorlar.” (Kast. L. 153) Mektuptan anlaşılacağı gibi Şâhide Hanım'ın Risale-i Nur ile alakası Üstad daha Kastamonu'da iken başlamıştır...

1943 Denizli Mahkemesinden beraat eden Üstad Bediüzzaman, 1944 sonlarında Ankara'dan gelen bir emirle Emirdağ İlçesine ikamete mecbur edilir. O sırada Şahide annenin eşi Abdurrahman Yüksel Bey Afyon'un Bolvadin ilçesinde öğretmenlik yapıyordu. Bir ara Emirdağ'a tayini çıkar ve orada Şâhide hanımla ağabeyinin yanında tanışılar ve sonra izdivaç gerçekleşir.

Şahide annenin içinden bir ses, bu büyük insanı, Bediüzzaman Hazretlerini görmek için fısıldar. Şahide hanım o sırada 26-27 yaşlarındadır. Saatlerce Bediüzzaman'ın geçtiği

¹ Ümmühan Hanım, İslamköylü Hafız Ali ağabeyin zevcesidir. İsmi “Ağabeyler Anlatıyor 3” kitabında Hafız Ahmed Lütfü Sönmez'in hatıralarında geçmektedir.

yollarda bekler. Fakat onu görmek bir türlü kısmet olmaz. Bu durum aylarca sürünce, sonunda eşi Abdurrahman Bey hanımına çıkışır ve onu ailesinin yanına Eskişehir-Çifteler'e gönderir. Ancak birkaç gün sonra garip bir şey olur; Bediüzzaman'ın bir talebesi Abdurrahman Bey'in öğretmenlik yaptığı okula gelerek Üstad'ın kendisi ve Şâhîde Hanımla görüşmek istediğini bildirir. Abdurrahman Bey de Bediüzzaman'a muhabbet duyuyordu aslında. Şaşkınlık içinde Çifteler'den hanımını getirmek için garaja gider. Garajda bir kez daha şaşırır; elinde çantasıyla karşısında hanımını bulur.

Üstad'tan gelen bu haber üzerine, belirlenen günde Abdurrahman Bey ve eşi Şâhîde Hanım, Eskişehir yolunda Bediüzzaman'ın gelmesini beklemeye başlarlar... Üstad'ın arabası gelir; Bediüzzaman inmeden: "Sen Şâhîde misin?" diye sorar. "Evet" cevabını alınca: "Birkaç yıl önce bana ihtar edildin, haberini aldım, seni kız kardeşim Âlime Hanım'ın yerine kabul ediyorum ve senin sülaleni kendi sülalem kabul ediyorum. Sana hanımlar arasında yapacağın hizmetleri veriyorum" der. Ayrıca isminden dolayı "Sen Allah'ın şahidisin" diye iltifatta bulunur. Kur'an okumayı bilmediğini söyleyen Şâhîde hanıma Üstad: "Bilirsin, öğrenirsin" diyerek teşvik eder. Şâhîde Hanım Bediüzzaman Hazretlerinin elini öpmek ister fakat Üstad müsaade etmez. Son olarak: "Benimle görüşmek isteyen hanımlarla sen benim yerime görüşürsün" der.

Böylece, yirmialtı yaşlarında iken, Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerini gören Şâhîde Yüksel'e Bediüzzaman tarafından, "Hanımlara irşad ve rehberlik" görevi verilmiş olur.

Şâhîde Yüksel ve eşi Abdurrahman Yüksel

Şâhîde Hanım bu vazifenin mesuliyetini nasıl taşıyacağını düşünür ve kendisini yetersiz görüp üzülür. O günlerde hissiyatını şu mısralara dökmüştür:

İnce ince ezilirim
 Bir sıraya dizilirim
 Yazı bilmem Nur Üstadım
 Gayet ona üzülürüm
 Gaflet ile çalışmadım
 Haksız yere konuşmadım
 Okumak bir büyük devlet
 Bu devlete kavuşmadım
 Arş-ı Âlâda gezeyim
 Verin nefsimi ezeyim
 Bana dua et Üstadım
 Ben de okuyup yazayım

Şâhîde Hanım zeki bir kadındır. İlkokul mezunu olmasına rağmen kısa sürede eşi Abdurrahman Yüksel'den Kur'an ve Osmanlıca'yı öğrenir ve bilhassa Risale-i Nur Külliyyatını okuyup kendini yetiştirir. Artık evi bir okul haline gelmiştir. Emirdağ, Bolvadin kadınları evini dolduruyor, dünyevî ve uhrevî, onlara derman olmaya çalışıyordu. Artık evi bir "Medrese-i Nûriye" olmuştu...

Bir süre sonra Abdurrahman Bey'in tayini tekrar Bolvadin'e çıkınca, "Emirdağ'ı değil, ömür dağıdır, Said-i Nursi'nin mesken bağıdır" dediği Emirdağ'dan ayrılmak ona çok zor gelir. Bediüzzaman Hazretlerinin Emirdağ-Isparta seyahatlerinde yol Bolvadin'den geçtiği için Şâhîde Hanım Üstad'la yolda çok defa görüşür... Üstad arabadan inmez, Şâhîde anneye söyler; O da sadece "Evet, evet, evet" diye cevap verirdi...

ZEKİ, MÜTEVAZİ VE İKNA KABİLİYETİ ÇOK YÜKSEKTİ

Şâhîde anneyi çocukları şöyle anlatmaktadırlar:

Şâhîde annemizin âile içindeki en önemli vasfı, birleştirici oluşuydu. Yalnız eşi ve arasında değil, tüm akrabaları arasında birliği ve dayanışmayı sağlayan manevî bir etkiye sahipti. Çok zeki ve fikir üreten bir insandı. Ancak zekâsını ve düşüncelerini ailesinin yararına kullanırken, eşinin psikolojisini de dikkate alır, hiçbir şekilde onu rahatsız etmeyecek şekilde dolaylı olarak konuya yaklaşır, sanki kendi fikri değil de eşinin düşüncesi imiş gibi bir tavır takınırdı.

Eşine bir kusur etmezdi. Kırılsa bile karşılık vermezdi. Çocukları çok sever, onları sevindirmekten hoşlanırdı. Onlara dini hikâyeler anlatmaya bayılırdı.

Misafire ikram ve hizmette çabuk ve kusursuz olmaya dikkat ederdi. Ölüm döşeğinde bile olsa kendisini ziyarete gelenlere ikram için yakınlarını işaretlerle uyarmaya çalışırdı. Mütevazıydı, hep kendini kusurlu görür başkalarından dua isterdi.

O, sözleriyle kimseyi incitmez, kimsenin kusurunu ve günahını yüzüne vurmazdı. Vermek istediği mesajı, başka olaylar üzerinde durarak iletirdi. Her kültür düzeyinde kadınlarla diyalogu kusursuzdu. Herkesin seviyesine göre konuşurdu. Bilgili ve iyi bir hatipti. Ancak gururu hiç sevmez kendini diğer insanlardan daha günahkâr görürdü. İkna kabiliyeti çok yüksekti.

ŞÂHİDE ANNE EVLİYA İDİ

Ziraat Yüksek Mühendisi Kemal Ural ağabey, Şâhîde Anne'nin kızı Ülker Hanım'la evlidir. Bu izdivaç, Ülker Hanım Bolvadin'de ailesiyle ikamet ederken, 1956'da Üstad Hazretlerinin rızası ve duasıyla gerçekleşir.²

Kayınvalidesi Şâhîde Anneyle ilgili bir hatırasını şöyle anlatıyor Kemal Ural:

Şahide Yüksel benim kayınvalidemdir. Aslında Üstad'a ziyaretlerinde köşe bucak kaçardı. Şahide hanım evliya idi herhalde. Bununla ilgili çok enteresan bir hatıramı anlatayım:

Görevim icabı Lâdik'teyim. Bizim orada bağlı olduğumuz şeker fabrikası Suluca'dadır. Fabrika yapılmış, fabrikayla birlikte bir de cami yapılmış, döşenmiş... Fakat nedense yıllardır ibadete açılmıyor... Kaç sene geçmiş onu bilmiyorum...

Çok sert bir kış günü oradaydım. Ziyaret maksadıyla, Bölge şefinden caminin anahtarını aldım... Belki de ilk defa ben açıyordum... Minareye çıktım... Şiddetli rüzgâr, sanki uçuracak beni. Orada ağlayarak, Bilâl-i Habeşi'yi hatırlayarak bir ezan okudum... Tahdis-i nimet tarzında anlatıyorum bunları. Ve sonra minareden indim, camiyi kilitleyip, anahtarını getirip verdim... Tekrar geldim Lâdik'e... 5-6 gün sonra Şâhîde Anneden bir mektup geldi: 'Kemal seni rüyada gördüm, Bilal-i Habeşi'nin oğlu olmuştun' diyordu... Yani... Bunlar izah edilemeyen şeyler...

² Kemal Ural, Risale-i Nur'ları Ankara'da yeni harflerle matbaada ilk defa tab ettiren rahmetli Atif Ural'ın ağabeyidir. Kemal Ural'ın kendi hatıralarını ve Şâhîde Anne'nin kızı Ülker Hanım'la izdivacının hikâyesini ve Atif Ural'ın hatıralarını bu kitap içinde kendi başlıkları altında bulacaksınız...

Şahide anne, Emirdağ'da ikameti sırasında evinin avlusunda, sitem ederek tavuklara sesleniyor, diyor ki; "Yumurtlamıyorsunuz ki pandispanya yapıp Üstada götürüyüm... Tam o sırada bir tavuk çığılık çığılığa odunların arasından fırlayıp çıkıyor... Bir de bakıyor ki, orada bir sürü yumurta birikmiş... Gereken yapılıyor, Üstada yetiştiriliyor ve tabii sembolik ücreti alınıyor.

Gelini Şerife Yüksel anlatıyor: "Bir gün salonda otururken aniden pencerenin etrafına çok sayıda güvercin doldu. Bu alışılmadık bir olaydı. Şâhîde anne birdenbire mahzunlaştı ve fısıltı halinde "Urfalı Teyze'yi kaybettik, Allah rahmet etsin" dedi. Ertesi gün dostlarından Urfalı Hatice Yıldız Teyze'nin vefat ettiği haberi geldi.

ŞULE YÜKSEL DE ŞÂHİDE ANNE'NİN TEDRİSİNDEN GEÇMİŞTİR

Şâhîde Anne'nin irşad çalışmalarına parlak bir örnek: Şûle Yüksel Şenler...

1969 senesinden itibaren bütün Türkiye'de seri konferanslarla hanımlara hitap ederek irşad vazifesi yapan, bilhassa başörtüsü hususunda öncü isim Şûle Yüksel Şenler Hanım da Şâhîde Anne'nin tedrisinden geçmiştir. Hâdisenin hikâyesi şöyle:

Daha evvel Nur Risalelerini elde edip okumaya başlayan Şûle hanımın ağabeyi Üzeyir Şenler, bu kitapları okuduğu için hapse atılır. Hapishaneye ziyarete giden Şâhîde Anne orada Şûle Hanım ve annesi ile karşılaşır. "Ne mutlu böyle imanlı bir çocuğunuz var" diyerek onlara sarılır, sıcak sözleriyle, samimiyetiyle onları etkiler... Şâhîde Anne orada onları derslere de davet eder...

Şâhîde Anne toplantıya gelmeleri halinde, Şûle Hanım ve annesine nasıl davranılması gerektiği konusunda diğer hanımları uyarılmış; sevgiyle kucaklamalarını, kıyafetleriyle ilgili herhangi bir eleştiride bulunmamalarını, kendilerine değer vermelerini tavsiye etmiştir...

Bu hidayet destanının geri kalan kısmını Şûle Yüksel Hanımefendiden dinleyelim:

"İslamî hakikatlerden mahrum bulunan âlelelerden biri de bizim ailemiz. Ben asrın icaplarına uygun bir hayat süren böyle bir ailenin ortamında yetiştim. Ailemizin içinde tahkiki iman dersleriyle, imanını kurtaran namaz kılan tek fert, lise çağındaki ağabeyimdi. Ne var ki düzenin devamlı bozuk telkinleriyle –ben de dâhil- annem, babam, hepimiz onu kara bir yobaz olarak görüyorduk. O, bıkmadan, usanmadan okuduğu nurlu eserlerden bize bahsetmek istedikçe daima karşı çıkar, kendisini dinlemek dahi istemezdim."

Şûle hanım şöyle devam ediyor:

"Ağabeyimin arkadaşlarından birisinin annesi, beni bir gün hanımlar arası dini bir toplantıya götürdü. Eski, ahşap bir evin büyücek bir odasında on beş-yirmi civarında hanım toplanmıştı. Geleneksel bir şekilde başlarını örtmüş doğulu iki genç kız ile orta yaşlı bir hanımın dışında hepsi yaşlıydı. Hepsinin de başında sakız gibi bembeyaz namaz örtüleri vardı. Bu hâl onlara melekî bir görüntü vermekteydi. Nûrani simaları ışıltılı, pırıl pırıl ve alabildiğine huzurluydu. Görmüş olduğum bu tablo karşısında adeta büyülenmişim.

"Onlarsa bir yandan sevgi, bir yandan da hayret ve taaccüple bakıyorlardı bana.. Kılık kıyafetimden dolayı hayatımda o günkü kadar utanç duyduğum ve ezildiğim bir günü hatırlamıyorum. İçlerinde orta yaşlı olanı, iman esaslarını anlatan bir kitap okuyor, diğerleri dinliyordu. Fakat kitaptaki ifadelerin birçoğu Arabî-Farisî olduğundan, dinleyenlerin çoğu uyur gibiydiler. Bir ara kitabı okumam için bana verdiler. Arabî-Farisî ibarelere vukufiyetim sebebiyle kitabı hem okuyor, hem de açıklamalarda bulunuyordum. Böylece uyuyanların hepsinin gözleri açılmış, can kulağı ve zevkle dinlemeye başlamışlardı.

"Ben ise bambaşka bir âlemde hissetmekteydim kendimi. Hûriler misali, bembeyaz örtülü bu küçücük hanımlar cemaati içinde, nurlu iman hakikatlerinin dile gelişi ile ruhum, kalbim, beynim, aklım, fikrim, damarlarım hâsılı içim ve dışımla bedenimin her zerresi adeta yavaş yavaş uyanıyor ve nurlanıyordu. Yıllardır sinsice, bir ahtapot gibi benliğimi saran inkâr, isyan, şirk ve tuğyan duyguları bu nurani pınarda yıkanıp paklanıyordu.

"Daha sonraları bu toplantılara annemle birlikte devam ettim. Artık âilemizin ufkunda hidayet kapıları açılmıştı. Hepimiz birer birer, ama oldukça çekingen ve ezik bir haletle bu kapılardan geçiyor, Kevser Şarabı lezzetindeki hidayet şerbetini yudum yudum içiyorduk."

Şûle hanımın bahsettiği orta yaşlı hanım Şâhîde Anneydi. Okuduğu kitap Risale-i Nur Külliyyatındandı. Şûle Hanım'ın kalbini dini eserlere ısındırmak amacıyla "kızım sen tahsillisin, biz cahiliz, sen okuyup anlatırsan daha iyi anlarız" diyerek kitabı Şûle Hanım'a veren de o idi...

İMANA FEDAKÂRANE HİZMET EDEN BİR HANIMIN MANZUMESİDİR

Şâhîde Hanım çocukluğunda babasından kendisine şiir yazmayı öğretmesini istemiş... Âşık Zülâli kızının bu isteğine şöyle cevap veriyor: "Kızım şiir öğrenilmez, o içten gelir." ve Şâhîde Hanım pek çok şiir yazar. Yazdığı şiirler Allah aşkı ile doludur... İkâmet ettiği yerlerde şiirlerin çoğu kadınların dillerinde ilâhi olarak dolaşmaktadır. Bir şiirini Üstad Hanımlar Rehberine koymuştur. Şöyle ki:

(İmana fedakârane hizmet eden bir hanımın manzumesidir.)

Risale-i Nur Müellifi Üstadım Hazretlerine!

Manevî Nur kılıcını almış eline
 Vuruyor münafıkların baş ve beline
 Her söylediği hikmet olan Üstadımın
 Mevlâm ilim vermiş o nur diline
 Bu nasıl ateştir böyle yakıyor
 Kavrulup dumanı göğe çıkıyor
 İman, Kur'an dersi veren Üstadımın
 Kaleminden âleme nurlar akıyor
 İman yolunda canını feda eylemiş
 Bu Şahide şimdiye dek neylemiş
 Sahih olan hadîs ve işaretlerle
 Resul onun geleceğini söylemiş
 Talebelerine Üstad "Durmayın" diyor
 "Münafık sözüne uymayın" diyor
 Fâni ile fena ile ilgisi yoktur
 "Bana fâni şeyler sormayın" diyor.
 Şahide durma böyle
 Hakk'ı her yerde söyle
 Risale-i Nurlarla
 İmana hizmet eyle
 Nur definesi kazdır
 Nurları okut yazdır
 Vaktini boş geçirme

Çünkü ömür pek azdır
 Okuduğın Nur olsun
 Kalbine Nurlar dolsun
 Nurlar'ı okumakla
 İmanımız kurtulsun
 Gözleri nur saçıyor
 Kalblerde gül açıyor
 Nur'un hakikatından
 Münafıklar kaçıyor
 Kardeşler hep ağlıyor
 Üstad'a bel bağlıyor
 Nurlardaki hakikat
 Derya gibi çağlıyor
 Kalblerimiz hep uyur
 Üstadım dua buyur
 Ömrümüz tükenmeden
 Bize imanı duyur...

]-5@«A²⁷!ö«x-;ö]-5@«A²⁷«!

Nurcu Hanımlar Namına

Çok kusurlu

Şahide

ŞAHİDE YÜKSEL'İN VEFATI

Şahide anne, bir seher vakti 5 Şubat 1984'de saat 05.05'de İstanbul-Suadiye'deki evinde vefat etti. Tam o anda İstanbul'da, Afyon'da, Eskişehir'de bütün dost ve sevdiklerinin zilleri, telefonları bilinmez bir şekilde çalınıyor... Kapılar açılıyor ama dışarıda kimseler yok... Şâhide Anne'nin kabri Karacahmet Mezarlığındadır.

Şahide anne sabah namazlarından sonra uyumaz. Evinin küçük balkonunda güneş doğana kadar Kur'an okur ve zikir yapardı. Balkonun baktığı bahçede biri kavak diğeri ceviz iki büyük ağaç vardı. Kuşlarla dolu bu ağaçlar da adeta cıvı cıvı bu zikre katılırlardı.

Şahide annenin vefatından kısa bir süre sonra bu ağaçlar kurudu. Kavak ağacı kible istikametine, ceviz ağacı ise Şahide annenin oturduğu apartman dairesinin üzerine devrildi.